

تأثیر حالت‌های فرا انگیزشی و شرایط تکلیف بر عملکرد حرکتی، انگیختگی، خوشایندی و بازگشت میان حالت‌های فرا انگیزشی

مهدی ضرغامی^۱، پروانه شفیع نیا^۲، احمد قطبی ورزنه^۳

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۱/۲۹ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۵/۲۲

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی و آزمون ساختارهای موجود در نظریه بازگشتنی انجام شده است. هدف اصلی پژوهش حاضر، تأثیر تسلط فرا انگیزشی بر عملکرد حرکتی، انگیختگی، خوشایندی و بازگشت حالت‌های هدفمحور و فعالیت‌محور در پرتاپ کنندگان مبتنی دارد. در شرایط تکلیف آسان و تکلیف مشکل است. برای دست‌یابی به هدف، پرسشنامه تسلط فعالیت محور بین ۱۴۰ دانشجوی پسر توزیع شد و در نهایت، بر اساس نمره‌های به دست آمده در پرسشنامه، ۳۲ نفر به صورت تصادفی در دو گروه ۱۶ نفری هدفمحور و فعالیت‌محور قرار گرفتند. هر تکلیف از سه بلوک هشت کوششی تشکیل شده بود و هر کوشش شامل چهار پرتاپ بود. شرکت کنندگان در پیش‌آزمون و بعد از کوشش‌های ۸، ۱۶ و ۲۴ مقیاس حالت هدفمحوری و صفحه عاطفی را تکمیل کردند. داده‌ها به کمک روش آماری تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر، کوواریانس، t وابسته و آزمون تعقیبی LSD تحلیل شد. نتایج نشان داد بین شرکت کنندگان تسلط هدفمحور و فعالیت‌محور در بازگشت به حالت‌های هدفمحور و فعالیت محور (در تکلیف آسان $p=0.002$)، در تکلیف مشکل $p=0.001$ ، انگیختگی (در تکلیف مشکل $p=0.006$) و خوشایندی (در تکلیف آسان $p=0.04$)، در تکلیف مشکل $p=0.01$ تفاوت معنی‌داری وجود دارد. نتایج این پژوهش تنها بخشی از اصول موجود در نظریه بازگشتنی را تأیید کرد.

کلیدواژه‌های فارسی: حالت‌های فرا انگیزشی، انگیختگی، خوشایندی، عملکرد حرکتی، نظریه بازگشتنی.

۱. استادیار دانشگاه شهید چمران اهواز (۱. نویسنده مسئول) Email: zarghami@scu.ac.ir

Email: pshafineya@yahoo.com

Email: ahmadghotbi2008@yahoo.com

۳. مریبی دانشگاه شهید چمران اهواز

مقدمه

در اجراهای موفقیت‌آمیز، ذهن شخص طی تمرین و رقابت به دست‌کاری دامنه‌ای از سطوح انگیختگی و تغییرات درونی و بیرونی می‌پردازد. مطالعات نشان داده‌اند توانایی ورزشکاران تحت تأثیر عوامل متعدد درونی و بیرونی قرار می‌گیرد (۱-۳). عوامل درونی شامل: تفکرات، اضطراب، خستگی و انگیزش شخص و عوامل بیرونی شامل: تغییرات آب و هوا، دیگران، نوسان در امتیازات و مشکلات در تجهیزات است (۳). ورزشکاران با حالت‌های ذهنی منحصر به فرد آموزش می‌بینند و به رقابت می‌پردازنند. این حالت‌های ذهنی با آنچه ورزشکاران به صورت درونی و از محیط اطراف درک می‌کنند، ارتباط دارند؛ بنابراین درک حالت‌های ذهنی و دلایل تغییر در این حالت‌ها ممکن است به بهبود عملکرد ورزشی ورزشکاران کمک کند. اگر این عوامل (دروني و بیرونی) در جهت مثبت درک یا دست‌کاری شوند، به بهبود اجرا کمک خواهند کرد، اما چنانچه این عوامل در جهت منفی درک یا دست‌کاری شوند، باعث تضعیف در اجرا خواهند شد (۴). برای توضیح چگونگی هیجانات، انگیختگی، اضطراب، انگیزش، شخصیت و درک موقعیت‌های مرتبط با اجراهای ورزشی نظریه‌های متعددی پیشنهاد شده است. بعضی از این نظریه‌ها به طور مختصر توسط گلد و همکاران^۱ (۵) شرح داده شده‌اند که شامل نظریه سائق، فرضیه لاوارونه، فرضیه منطقه کارکرد بهینه فردی، نظریه چند بعدی اضطراب، مدل فاجعه و نظریه بازگشتی^۲ است.

نظریه بازگشتی (۶، ۷) دیدگاهی در روان‌شناسی ورزشی است که با در نظر گرفتن انگیزش به ساختار ذهنی افراد توجه می‌کند. این نظریه، شخصیت و انگیزش افراد را زمانی که در فعالیت مشخصی شرکت یا از آن دست می‌کشند، شرح می‌دهد (۷). همچنین بر حالت‌های فرا انگیزشی^۳ و فرآیندهای بازگشتی که میان این حالت‌ها اتفاق می‌افتد، متمرکز است. حالت بر جسته شخص به عنوان فرا انگیزشی توصیف می‌شود که موجب می‌شود شخص برای یک لحظه چیزی را بخواهد یا به آن چیز تمایل داشته باشد (۸). همچنین کر^۴ (۷) اظهار می‌کند که «حالات‌های فرا انگیزشی، حالات‌هایی ذهنی‌اند که ساختار انگیزشی را برای شروع فعالیت‌های بعدی تشکیل می‌دهند». به عقیده اپتر^۵ (۸) یکی از دلایل تفاوت افراد در سطح فرا انگیزشی، استعداد یا تمایل بیشتر آن‌ها

1. Gould et al

2. Reversal theory

3. metamotivational

4. Kerr

5. Apter

در حالتی نسبت به حالت دیگر است. چنین تمایلی در این نظریه به تسلط^۱ اشاره دارد. در این نظریه دو نوع تسلط هدفمحور^۲ و فعالیتمحور^۳ وجود دارد.

حالت هدفمحور از لغت یونانی «تلوز^۴» و به معنی هدف است. افراد هدفمحور، افرادی نسبتاً جدی، دارای برنامه و کاملاً هدفمند و متمرکز روی فعالیت‌اند. در این حالت، فرد ترجیح می‌دهد انگیختگی کمی داشته باشد (۹-۱۱)، زیرا انگیختگی کم باعث می‌شود فرد احساس خوشایندی کند، در حالی که اگر فرد انگیختگی زیادی را تجربه کند، احساس اضطراب خواهد کرد (۱۲). حالت مخالف، حالت فعالیتمحور، از لغت یونانی «پارا^۵» به معنی در کنار هم یا اطراف است. در این حالت، افراد بیشتر به مفاهیم علاقمندند تا به اهداف. در حالت فعالیتمحور افراد بازیگوش و خودانگیخته توصیف می‌شوند، آن‌ها در حالت انگیختگی احساس شادی می‌کنند و از موقعیت‌های پیش‌بینی‌نشدنی لذت می‌برند. در این حالت فرد ترجیح می‌دهد سطح بالایی از انگیختگی را تجربه کند که به عنوان هیجان‌زدگی در نظر گرفته می‌شود (۱۰، ۱۳).

بر اساس نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) افراد تسلط هدفمحور جدی و اضطراب گریزند، در حالی که افراد تسلط فعالیتمحور هیجان‌خواهند. پیش‌بینی می‌شود افراد با تسلط فرا انگیزشی مختلف به روش‌هایی متفاوت به تغییرات شرایط تکلیف پاسخ می‌دهند. نتایج چندین مطالعه (۱۴-۱۹) آشکار کرد که حالت‌های فرا انگیزشی هدفمحور و فعالیتمحور تحت تأثیر فعالیت‌های حرکتی مشخصی قرار می‌گیرند. لافرنیر و همکاران (۲۰۰۹) دریافتند افراد تسلط فعالیتمحور شرایط تنشزا و مخاطره‌آمیز را ترجیح می‌دهند و در این شرایط نتایجی بهتر از افراد تسلط هدفمحور کسب می‌کنند (۱۵). تاتچر و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند افراد تسلط فعالیتمحور، در مقایسه با افراد تسلط هدفمحور در فعالیت‌های تنشزا و چالش‌برانگیز، فشار ادراک‌شده و ضربان قلب کمتری را تجربه می‌کنند (۱۸). مارتین و همکاران^۶ (۱۹۸۷) دریافتند افراد تسلط فعالیتمحور در تکلیف ویدیویی با شرایط استرس متوسط، در مقایسه با شرایط بدون استرس نتایج بهتری کسب می‌کنند، در حالی که افراد تسلط هدفمحور در شرایط بدون استرس، در مقایسه با شرایط استرس متوسط نتایج بهتری بهدست می‌آورند (۱۹). همچنین کرومر^۷ (۲۰۰۸) دریافت افرادی که هیجان‌خواهی بیشتری دارند (حالت فعالیت محوری) در تکلیف‌های چالش‌برانگیز و تحت فشار عملکرد بهتری و

1. Dominance
2. Telic
3. Paratelic
4. Telos
5. Para
6. Martin, et al.
7. Cromer

خطای کمتری دارند (۱۷)، اما یافته‌های مطالعات بندرویش و تنبیام (۲۰۰۶) و شاپیرو (۲۰۰۶) نتوانسته ارتباط بین حالت‌های فرا انگیزشی هدفمحور و فعالیت‌محور و فعالیت‌های حرکتی مشخص را مطابق نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) و کر (۲۰۰۱) تأیید کند (۲۱). بندرویش و تنبیام (۲۰۰۶) در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که در تکالیف آسان و مشکل پرتاب دارت بین گروه‌های هدفمحور و فعالیت‌محور تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. همچنین این محققان (بندرویش و تنبیام) اثر نوع بازخورد (مثبت و منفی) را بر عملکرد حرکتی شرکت‌کنندگان با حالت‌های فرا انگیزشی هدفمحور و فعالیت‌محور بررسی کردند و نتایج آشکار کرد که تنها در بازخورد مثبت تفاوتی معنی‌دار بین شرکت‌کنندگان هدفمحور و فعالیت‌محور وجود دارد و عملکرد شرکت‌کنندگان هدفمحور بهتر از شرکت‌کنندگان فعالیت محور است (۲۰). یافته‌های شاپیرو (۲۰۰۶) که در دو تکلیف ملال آور و چالش برانگیز به بررسی عملکرد افراد هدفمحور و فعالیت‌محور پرداخت نیز نتوانست اصول نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) و کر (۲۰۰۱) را تأیید کند (۲۱). همچنین، بر اساس برخی تحقیقات انجام شده در نظریه بازگشتی (۹، ۱۴، ۲۱، ۲۰، ۲۳) اجرایی که با احساس‌های خوشایندی و انگیختگی همراه است، سودمند می‌باشد. کر و همکاران^۱ (۱۹۹۷) به بررسی تأثیر چهار ترکیب متفاوت از حالت فرا انگیزشی و سطح انگیختگی (حالت هدفمحور - انگیختگی کم، حالت فعالیت‌محور - انگیختگی کم، حالت هدفمحور - انگیختگی زیاد، حالت فعالیت محور - انگیختگی زیاد) پرداختند. نتایج نشان داد اجرای بهتر تیراندازی با تیروکمان در شرایط مطلوب (حالت هدفمحور - انگیختگی کم و حالت فعالیت محور - انگیختگی زیاد)، در مقایسه با شرایط نامطلوب (حالت هدفمحور - انگیختگی زیاد و حالت فعالیت محور - انگیختگی کم) بدست می‌آید که این نتیجه از شدت لذت در عملکرد ورزشی حمایت می‌کند (۹). کر و ون شاپیک^۲ (۱۹۹۵) تأثیر نتایج بازی را بر تجربیات روان‌شناس بازیکنان راگبی بررسی کردند. آن‌ها مشاهده کردند بازیکنان راگبی بعد از بردن بازی، در مقایسه با شکست، مثبت‌تر، خودانگیخته‌تر و کمتر جدی هستند. موقوفیت در بازی، در مقایسه با شکست با انگیختگی زیاد و استرس کمتر (حالت فعالیت محور) مرتبط است (۲۳). یافته‌های مطالعات بندرویش و تنبیام (۲۰۰۶) و شاپیرو (۲۰۰۶) در مورد متغیر انگیختگی، همانند عملکرد، با نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) و کر (۲۰۰۱) مغایرت دارد. یافته‌های این دو پژوهش نشان می‌دهد شرکت‌کنندگان هدفمحور و فعالیت‌محور در انگیختگی اجرا هیچ تفاوتی با هم ندارند (۲۱، ۲۰).

1. Kerr, et al.

2. Kerr & Van Schaik

افراد در حالت‌های ذهنی تغییراتی داشته باشند و بازگشت را تجربه کنند. بازگشت رویدادی است که بلافارسله اتفاق می‌افتد و الزاماً تصمیمی آگاهانه نیست (۷). اپتر^۱ (۲۰۰۱) بیان می‌کند که بازگشت به یکی از سه دلیل: رویدادهای تصادفی^۲، ناکامی^۳ و اشباع‌شدگی^۴ اتفاق می‌افتد (۶). رویدادهای تصادفی به عوامل محیطی اشاره دارد که خارج از کنترل شخص است. ناکامی هیجانی است که شخص در حال تجربه کردن آن است و از حالت فعلی خود رضایتمندی ندارد. اشباع‌شدگی بازگشتی است که به علت خستگی از بودن در حالتی خاص اتفاق می‌افتد؛ به عبارت دیگر، بازگشت به این علت روی می‌دهد افراد برای مدتی طولانی در انتهای حیطه‌ای بوده‌اند. این عامل کمترین سهم را در بازگشت دارد (۲۲). نتایج تحقیق‌های انجام شده در مورد نظریه بازگشتی نشان می‌دهد بازگشت میان حالت‌ها رخ می‌دهد و رویدادهای تصادفی مهم‌ترین عامل بازگشت‌هاست (۴۰-۲۴)؛ بنابراین با توجه به مطالبی که ذکر شد و نتایج مغایر تحقیقات بندررویش و تنباام (۲۰۰۶) و شاپیرو (۲۰۰۶) با نظریه بازگشتی، تحقیق حاضر در صدد است که با توجه به جدید بودن این نظریه در کشور به بررسی اصول و ساختارهای موجود در نظریه بازگشتی بپردازد و به این پرسش‌ها پاسخ دهد که افراد با تسلط فرا انگیزشی متفاوت چگونه به تغییرات شرایط تکلیف پاسخ می‌دهند؟ آیا بین انگیختگی و خوشایندی شرکت‌کنندگان با توجه به تسلط فرا انگیزشی‌شان و شرایط تکلیف تفاوتی وجود دارد؟ و آیا بازگشت میان حالت‌های فرا انگیزشی رخ می‌دهد؟

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق حاضر نیمه‌تجربی است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه دانشجویان پسری است که در نیمسال دوم ۱۳۸۷-۸۸ واحد تربیت بدنی عمومی ۱ را در دانشگاه شهید چمران اهواز انتخاب کرده بودند (N=140). برای نمونه‌گیری، پرسشنامه تسلط فعالیت‌محور^۵ (۳۱) در میان جامعه آماری توزیع شد. این پرسشنامه ۳۰ سؤال دارد و دامنه امتیاز آن بین صفر تا ۳۰ میان جامعه آماری توزیع شد. این پرسشنامه در گروه تسلط هدف‌محور، ۸-۱۵ در گروه بدون تسلط^۶ و ۱۶-۳۰ در گروه تسلط فعالیت‌محور قرار می‌گیرند. در جامعه مورد نظر، ۲۷ نفر با دامنه امتیاز صفر تا ۷ یافت شد که ۱۶ نفر به صورت تصادفی در گروه تسلط هدف‌محور قرار گرفتند. همچنین،

-
- 1. Apter
 - 2. Contingency
 - 3. Frustration
 - 4. Satiation
 - 5. Paratelic Dominance Scale
 - 6. Non dominance

۴۹ نفر در دامنه امتیازی ۱۶-۳۰ قرار گرفتند که از میان آن‌ها، ۱۶ نفر به صورت تصادفی در گروه تسلط فعالیت‌محور قرار گرفتند. گفتنی است که دامنه امتیاز ۶۴ نفر بین ۸-۱۶ قرار گرفت که در گروه بدون تسلط طبقه‌بندی شدند. چون هدف از تحقیق حاضر تأثیر حالت‌های فرا انگیزشی (هدف‌محور و فعالیت‌محور) و شرایط تکلیف بر عملکرد حرکتی، انگیختگی، خوشایندی و بازگشت میان حالت‌های فرا انگیزشی پرتاب‌کنندگان مبتدی دارت بود، از گروه بدون تسلط صرف‌نظر شد.

ابزار استفاده شده در این تحقیق عبارت بود از:

فرم رضایت: از این فرم به منظور کسب اجازه از شرکت‌کنندگان برای همکاری در این پژوهش استفاده شد. **فرم اطلاعات شخصی:** این فرم اطلاعاتی را در مورد سن، تجربیات قبلی در مورد پرتاب دارت و آسیب‌هایی که ممکن است عملکرد فرد را در پرتاب دارت تحت شعاع قرار دهد، فراهم می‌کرد.

پرسشنامه تسلط فعالیت‌محور^۱: این پرسشنامه توسط کوک و گرکوویچ^۲ (۱۹۹۳) تدوین شده و ابزاری ۳۰ آیتمی برای اندازه‌گیری تمایل فرد در حالت‌های هدف‌محور و فعالیت‌محور است (۳۱). این پرسشنامه ۳۰ سؤال با دامنه امتیازی صفر تا ۳۰ دارد. افراد با دامنه امتیاز صفر تا ۷ در گروه تسلط هدف‌محور، ۸-۱۵ در گروه بدون تسلط^۳ و ۱۶-۳۰ در گروه تسلط فعالیت‌محور قرار می‌گیرند. کوک و گرکوویچ (۱۹۹۳) پایایی را برای خودانگیختگی ۰/۸۳ و ۰/۸۴، برای انگیختگی خواهی ۰/۸۳ و ۰/۸۴ و برای سرگرمی ۰/۷۵ و ۰/۷۸ گزارش کردند. ضریب آلفای کرونباخ برای مجموع امتیازات، ۰/۸۶ گزارش گردیده است. برای انجام تحقیق حاضر ضریب پایایی به روش آلفای کرونباخ برای خودانگیختگی ۰/۷۶، برای انگیختگی خواهی ۰/۷۴ و برای سرگرمی ۰/۷۰ به دست آمد. برای بررسی روایی پرسشنامه از روایی سازه استفاده شد. ضریب همبستگی بین این پرسشنامه و پرسشنامه مقیاس تسلط هدف‌محور (مورگاتروید، راشتون، اپتر، ری، ۱۹۷۸) ۰/۷۹ به دست آمد.

صفحة عاطفی.^۴ توسط راسل و همکاران^۵ در سال ۱۹۸۹ تدوین شده و مقیاسی ساده است که که به طور ویژه حالت‌های افراد را در ابعاد خوشایندی - ناخوشایندی و انگیختگی - کسلی اندازه‌گیری می‌کند (۳۲). راسل و همکاران (۱۹۸۹) پایایی آن را ۰/۹۱ گزارش کردند. برای

1. Paratelic Dominance Questionnaire
2. Cook & Gerkovich
3. Non dominance
4. Affect Gird
5. Russell, et al.

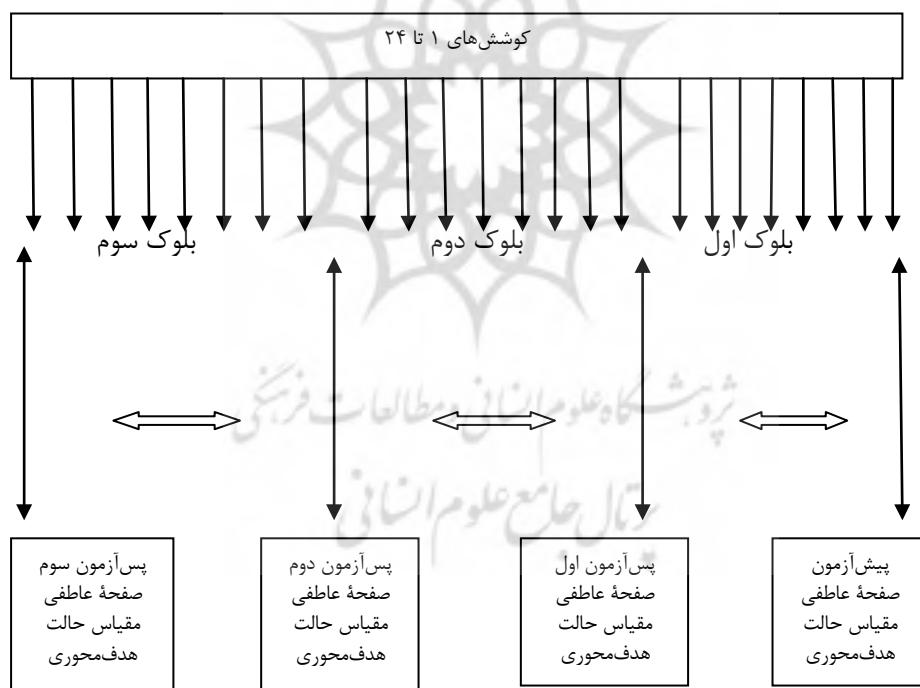
انجام تحقیق حاضر ضریب پایایی این مقیاس به روش آلفای کرونباخ $\alpha = .83$ به دست آمد. برای تعیین روایی پرسشنامه از روایی سازه استفاده شد و ضریب همبستگی بین این صفحه و پرسشنامه اندازه‌گیری حالت عاطفی (راسل، ۱۹۸۰، $\alpha = .73$) به دست آمد. مزیت استفاده از این مقیاس این است که می‌توان سریع و مکرر، تغییر حالت‌هایی را که در پاسخ به تغییرات در محیط اتفاق می‌افتد، اندازه‌گیری کرد. صفحه عاطفی، صفحه‌ای 9×9 است که در آن احساسات شخص با درج علامت نشان داده می‌شود، سپس در محل علامت، برای هر بُعد امتیاز ۱ تا ۹ در نظر گرفته می‌شود. نتایج خواهایندی از دامنه ۱ تا ۹ در صفحه از سمت چپ شمرده می‌شود، در حالی که نتایج انگیختگی از دامنه ۱ تا ۹ در صفحه از سمت پایین شمرده می‌شود.

مقیاس حالت هدفمحور توسط اسوبیک و مورگاتروید در سال ۱۹۸۵ تدوین شده و در این تحقیق برای اندازه‌گیری حالت‌های هدفمحور - فعالیت محور شرکت کنندگان از آن استفاده شده است. آکنول و کال هون (۲۰۰۱) پایایی آن را برای آیتم‌های ۱-۳ که حالت هدفمحور است، $\alpha = .52$ و برای آیتم‌های ۴-۶ که حالت فعالیت محور است، $\alpha = .41$ تا $.91$ گزارش کردند (۳۴). برای انجام این تحقیق، ضریب پایایی به روش آلفای کرونباخ برای آیتم‌های ۱-۳، $\alpha = .83$ و برای آیتم‌های ۴-۶، $\alpha = .78$ به دست آمد. برای تعیین روایی پرسشنامه از روایی سازه استفاده شد. ضریب همبستگی بین این پرسشنامه و پرسشنامه حالت هدفمحور - فعالیت محور (کوک و گرکوویچ، ۱۹۹۳، $\alpha = .83$) به دست آمد. این مقیاس پنج سؤال دارد، اما از شرکت کنندگان خواسته می‌شود تنها به سؤال‌های ۱، ۲ و ۴ پاسخ دهند تا حالت هدفمحوری یا فعالیت محوری آن‌ها تعیین شود (۱۳، ۳۰). امتیازها در دامنه ۱ تا ۳ حالت هدفمحوری و در دامنه ۴ تا ۶ حالت فعالیت محوری را نشان می‌دهد (۱۳).

این پژوهش شامل دو تکلیف آسان و مشکل بود. فاصله قانونی در پرتاب دارت $2/37$ متر است. در این پژوهش، به منظور دست‌کاری تکالیف، پرتاب دارت از فاصله $3/37$ متر به عنوان تکلیف مشکل و از فاصله $1/37$ متر به عنوان تکلیف آسان در نظر گرفته شد. هر تکلیف شامل سه بلوک هشت کوششی و هر کوشش شامل چهار پرتاب یعنی در مجموع، ۹۶ پرتاب بود. از دقت پرتاب دارت برای اندازه‌گیری عملکرد استفاده شد. برای امتیازبندی، اصابت دارت به مرکز صفحه دارت (منطقه هدف) ۵ امتیاز، اصابت دارت به دایره میان دایره مرکزی و خارجی ۳ امتیاز و اصابت دارت به خارجی ترین دایره ۱ امتیاز در نظر گرفته می‌شد. پرتاب‌هایی که به صفحه دارت برخورد نمی‌کرد امتیازی نداشت.

بعد از انتخاب آزمودنی‌ها، مرحله اجرا شروع شد. آزمودنی‌ها بعد از تکمیل فرم رضایت، با محل و نحوه اجرای آزمون (تکالیف آسان و مشکل)، امتیازبندی تکالیف و روش پرتاب دارت آشنا

شدن. بعد از این مرحله، دوره تمرینی شروع شد. شرکت‌کنندگان در این مرحله، ۲۰ دارت را در مدت پنج دقیقه پرتاب کردند. بعد از اتمام این مرحله، اجرای آزمون در یکی از شرایط تکلیفی آغاز شد. پیش از اجرای آزمون، شرکت‌کنندگان صفحه عاطفی و مقیاس حالت هدفمحوری را تکمیل کردند. بعد از تکمیل پرسشنامه‌های مورد نظر در مرحله پیش‌آزمون، شرکت‌کنندگان در بلوک اول در هشت کوشش به پرتاب دارت پرداختند که هر کوشش شامل چهار پرتاب بود. امتیاز آزمودنی‌ها به عنوان اندازه‌گیری عملکرد ثبت شد. بعد از اتمام بلوک اول (یعنی هشت کوشش) شرکت‌کنندگان بار دیگر به تکمیل صفحه عاطفی و مقیاس حالت هدفمحوری پرداختند. بعد از تکمیل پرسشنامه‌ها، به ترتیب بلوک‌های دوم و سوم آغاز شد که نحوه اجرای آن‌ها شبیه بلوک اول بود. نحوه اجرای آزمون و استفاده از پرسشنامه‌ها بعد از انتخاب آزمودنی‌ها به صورت شماتیک در شکل ۱ ارائه شده است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمارهای توصیفی نظیر میانگین و انحراف معیار و از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای بررسی تفاوت‌های درون گروهی و بین گروهی استفاده شد. همچنین از آزمون t وابسته برای بررسی تفاوت بین گروهی، آزمون پیگردی LSD برای مشخص کردن جایگاه تفاوت‌ها برای عوامل درون گروهی و تحلیل کوواریانس (ANCOVA) برای همسان کردن گروه‌ها در مرحله پیش‌آزمون استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ انجام شد.

یافته‌های پژوهش

جدول ۱ مشخصات توصیفی متغیرها را برای دو گروه تسلط هدفمحور و فعالیت‌محور در تکلیف‌های آسان و مشکل نشان می‌دهد.

جدول ۱. توزیع میانگین و انحراف معیار متغیرها در تکلیف‌های آسان و مشکل

تکلیف مشکل	تکلیف آسان			فرابانی	شاخص آماری	متغیر
	میانگین	انحراف معیار	میانگین			
۱/۱۶	۶/۳۴	۱/۱۲	۵/۷۳	۱۶	هدفمحور	انگیختگی
۱/۲۹	۶/۸۴	۱/۰۸	۵/۶۸	۱۶	فعالیت‌محور	
۱/۰۴	۴/۶۲	۰/۸۸	۶/۱۲	۱۶	هدفمحور	خواشایندی
۱/۰۹	۷/۳۷	۰/۹۸	۷/۰۶	۱۶	فعالیت‌محور	
۰/۵۰	۲/۵۷	۰/۳۲	۲/۶۲	۱۶	هدفمحور	حالت هدفمحور و فعالیت‌محور
۰/۵۱	۳/۲۱	۰/۴۱	۳/۵۱	۱۶	فعالیت‌محور	
۱/۱۱	۵/۶۶	۰/۶۶	۱۰/۶۶	۱۶	هدفمحور	عملکرد
۱/۲۴	۶/۰۹	۰/۸۹	۱۱/۰۸	۱۶	فعالیت‌محور	

همان‌طور که در جدول بالا مشاهده می‌شود، گروه تسلط فعالیت‌محور، در مقایسه با گروه توسط هدفمحور در هر دو تکلیف برای متغیرهای خواشایندی، حالت هدفمحور – فعالیت‌محور، عملکرد و انگیختگی امتیاز بیشتری کسب کرده‌اند (به استثنای متغیر انگیختگی در تکلیف آسان که گروه هدفمحور انگیختگی بیشتری نشان داده‌اند).

جدول ۲ نتایج خواشایندی را در تکلیف آسان، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۲. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای خوشایندی در تکلیف آسان

P	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص منبع تغییرات
۰/۴۴	۰/۸۱	۰/۴۹	۲	۰/۹۸	عامل
۰/۹۱	۰/۰۸	۰/۰۵	۲	۰/۱۰	عامل×گروه
۰/۰۴*	۰/۶۲	۱/۶۰	۱	۱/۶۰	گروه

* در سطح <0.05 معنی دار است.

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، تفاوت بین دو گروه هدف‌محور و فعالیت‌محور معنی‌دار است.

جدول ۳. مقایسه عوامل بین گروهی برای خوشایندی در تکلیف آسان با استفاده از آزمون وابسته

P	درجه آزادی	t	شاخص عامل
۰/۰۴*	۳۱	-۲/۰۸	بلوک اول
۰/۳۷	۳۱	-۰/۸۹	بلوک دوم
۰/۳۴	۳۱	-۰/۹۶	بلوک سوم

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، تنها در بلوک اول بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۴ نتایج خوشایندی را در تکلیف مشکل، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۴. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای خوشایندی در تکلیف مشکل

P	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص منبع تغییرات
۰/۷۶	۰/۲۷	۰/۱۸	۲	۰/۳۶	عامل
۰/۸۵	۰/۱۶	۰/۱۱	۲	۰/۲۱	عامل×گروه
۰/۰۱*	۷/۱۵	۱۳/۳۳	۱	۱۳/۳۳	گروه

همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، تفاوت بین دو گروه معنی‌دار است. یافته‌های مربوط به مقایسه گروه‌ها، با استفاده از آزمون t وابسته در جدول ۵ خلاصه شده است.

تأثیر حالت‌های فرانگیزشی و شرایط تکلیف بر

۵۹

جدول ۵. مقایسه عوامل بین گروهی برای خوشایندی در تکلیف مشکل، با استفاده از آزمون t وابسته

P	درجه آزادی	t	شاخص	عامل
۰/۰۰۱*	۳۱	-۶/۴۷	بلوک اول	
۰/۰۰۱*	۳۱	-۶/۳۳	بلوک دوم	
۰/۰۰۱*	۳۱	-۶/۰۱	بلوک سوم	

همان‌طور که در جدول ۵ مشاهده می‌شود، در همه عوامل بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۶ نتایج انگیختگی را در تکلیف آسان، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۶. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای انگیختگی در تکلیف آسان

P	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص	منبع تغییرات
۰/۱۱	۴/۸۶	۵/۱۸	۲	۱۰/۳۷	عامل	
۰/۹۷	۰/۰۳	۰/۰۳	۲	۰/۰۶	عامل×گروه	
۰/۶۱	۰/۲۵	۱/۱۰	۱	۱/۱۰	گروه	

همان‌طور که در جدول ۶ مشاهده می‌شود، بین عوامل، دو گروه و همچنین تعامل گروه و عامل تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۷ نتایج انگیختگی را در تکلیف مشکل، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۷. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای انگیختگی در تکلیف مشکل

P	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص	منبع تغییرات
۰/۰۶	۲/۸۷	۲/۶۴	۲	۵/۲۹	عامل	
۰/۱۰	۲/۳۱	۲/۱۳	۲	۴/۲۵	عامل×گروه	
۰/۰۰۶*	۸/۸۱	۲۹/۷۷	۱	۲۹/۷۷	گروه	

همان‌طور که در جدول ۷ مشاهده می‌شود، تفاوت بین دو گروه معنی‌دار است. یافته‌های مربوط به مقایسه گروه‌ها، با استفاده از آزمون t وابسته در جدول ۸ خلاصه شده است.

جدول ۸. مقایسه عوامل بین گروهی برای انگیختگی در تکلیف مشکل با استفاده از آزمون t وابسته

P	درجه آزادی	t	شاخص عامل
۰/۰۱*	۳۱	۲/۷۶	بلوک اول
۰/۰۱*	۳۱	۲/۶۵	بلوک دوم
۰/۰۰۲*	۳۱	۴/۱۹	بلوک سوم

همان‌طور که در جدول ۸ مشاهده می‌شود، در بلوک‌های اول، دوم و سوم تفاوت معنی‌داری بین دو گروه وجود دارد.

جدول ۹ نتایج بازگشت میان حالت‌ها را در تکلیف آسان، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۹. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای بازگشت میان حالت‌ها در تکلیف آسان

P	F	میانگین مجددات	درجه آزادی	مجموع مجددات	شاخص منبع تغییرات عامل
۰/۷۵	۰/۲۹	۰/۰۳	۲	۰/۰۷	عامل
۰/۹۷	۰/۰۲	۰/۰۰۳	۲	۰/۰۰۵	عامل×گروه
۰/۰۰۲*	۱۰/۹۶	۳/۸۷	۱	۳/۸۷	گروه

همان‌طور که در جدول ۹ مشاهده می‌شود، تفاوت بین دو گروه معنی‌دار است. یافته‌های مربوط به مقایسه گروه‌ها، با استفاده از آزمون t وابسته در جدول ۱۰ خلاصه شده است.

جدول ۱۰. مقایسه عوامل بین گروهی برای تغییر میان حالت‌ها در تکلیف آسان، با استفاده از آزمون t وابسته

P	درجه آزادی	t	شاخص عامل
۰/۰۰۱*	۳۱	-۵/۷۳	بلوک اول
۰/۰۰۱*	۳۱	-۵/۱۹	بلوک دوم
۰/۰۰۱*	۳۱	-۴/۹۵	بلوک سوم

همان‌طور که در جدول ۱۰ مشاهده می‌شود، در همه عوامل بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۱۱ نتایج بازگشت‌ها میان حالت‌ها را در تکلیف مشکل، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۱۱. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای بازگشت میان حالت‌ها در تکلیف مشکل

P	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	شاخص منبع تغییرات
۰/۷۲	۰/۳۲	۰/۰۴	۲	۰/۰۹	عامل
۰/۵۵	۰/۶۰	۰/۰۹	۲	۰/۱۸	عامل × گروه
۰/۰۰۱*	۱۲/۶۵	۱۳/۰۶	۱	۱۳/۰۶	گروه

همان‌طور که در جدول ۱۱ مشاهده می‌شود، تفاوت بین دو گروه معنی‌دار است. برای مشاهده تفاوت معنی‌دار بین دو گروه، یافته‌های مربوط به مقایسه گروه‌ها، با استفاده از آزمون t وابسته در جدول ۱۲ خلاصه شده است.

جدول ۱۲. مقایسه عوامل بین گروهی برای تغییر میان حالت‌ها در تکلیف مشکل، با استفاده از آزمون t وابسته

P	درجه آزادی	t	شاخص عامل
۰/۰۰۱*	۳۱	-۳/۵۱	بلوک اول
۰/۱۳	۳۱	-۱/۵۴	بلوک دوم
۰/۱۹	۳۱	-۱/۳۳	بلوک سوم

همان‌طور که در جدول ۱۲ مشاهده می‌شود، تنها در بلوک اول بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۱۳ نتایج پرتاب‌ها را در تکلیف آسان، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۱۳. یافته‌های تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای عملکرد در تکلیف آسان

P	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	شاخص منبع تغییرات
۰/۰۰۳*	۶/۳	۲/۴۲	۲	۴/۸۵	عامل
۰/۰۶	۳/۵۹	۴/۲۵	۱	۴/۲۵	گروه
۰/۴۲	۰/۱۸۵	۰/۳۳	۲	۰/۶۶	عامل × گروه

همان‌طور که در جدول ۱۳ مشاهده می‌شود، بین عوامل تفاوت معنی‌داری وجود دارد، اما تفاوت بین دو گروه و همچنین تعامل گروه و عوامل معنی‌دار نیست. برای مشاهده تفاوت

معنی دار بین عوامل، یافته‌های مربوط به مقایسه بلوک‌ها، با استفاده از آزمون LSD در جدول ۱۴ خلاصه شده است.

جدول ۱۴. یافته‌های مربوط به مقایسه عوامل

عامل <i>i</i>	عامل <i>j</i>	تفاوت میانگین‌ها (<i>q</i> -i)	سطح معنی داری
بلوک اول	بلوک دوم	-۰/۴۶	۰/۰۰۴*
	بلوک سوم	-۰/۴۸	۰/۰۰۴*
	بلوک دوم	۰/۰۱۵	۰/۹۲

همان‌طور که در جدول ۱۴ مشاهده می‌شود، بین بلوک اول و بلوک‌های دوم و سوم تفاوتی معنی دار وجود دارد.

جدول ۱۵ نتایج پرتاب‌ها را در تکلیف مشکل، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۱۵. یافته‌های تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای عملکرد در تکلیف مشکل

P	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص منبع تغییرات
۰/۲۸	۱/۲۸	۱/۲۷	۲	۲/۵۵	عامل
۰/۱۸	۱/۸۲	۴/۳۹	۱	۴/۳۹	گروه
۰/۶۵	۰/۴۲	۰/۴۲	۲	۰/۸۴	عامل × گروه

همان‌طور که در جدول ۱۵ مشاهده می‌شود بین عوامل، دو گروه و همچنین تعامل گروه و عامل تفاوت معنی داری وجود ندارد.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش بهمنظور بررسی و آزمون ساختارهای موجود در نظریه بازگشتی انجام شد. هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی تأثیر تسلط فرا انگیزشی بر عملکرد، انگیختگی، خوشایندی و بازگشت میان حالت‌های فرا انگیزشی در پرتاب‌کنندگان مبتدی دارت در شرایط تکلیف آسان (فاسلۀ کوتاه) و تکلیف مشکل (فاسلۀ بلند) بود. نتایج تحقیق نشان داد در تکلیف مشکل بین عملکرد شرکت‌کنندگان تسلط هدفمحور و فعالیتمحور تفاوت معنی داری وجود ندارد. این یافته با نتایج بندرویش و تنباخ (۲۰۰۶) و شاپیرو (۲۰۰۶) همخوان است. ای پژوهشگران نیز دریافتند عملکرد آزمودنی‌های تسلط هدفمحور و فعالیتمحور در تکالیف چالش‌برانگیز و

مشکل تفاوت معنی‌داری با یکدیگر ندارد (۲۰، ۲۱)، ولی این یافته با بخشی از یافته‌های کروم (۲۰۰۸) ناهمخوان است که در آن افراد با هیجان‌خواهی بیشتر (شرکت‌کنندگان فعالیت‌محور)، در مقایسه با افراد با هیجان‌خواهی کمتر (شرکت‌کنندگان هدف‌محور) عملکرد بهتری در شرایط چالش‌برانگیز دارند و خطای کمتری مرتکب می‌شوند (۱۷). این نتایج با یافته‌های مارتین و همکاران (۱۹۸۷) نیز ناهمخوان است که بر اساس آن، افراد با تسلط فعالیت‌محور، در مقایسه با افراد تسلط هدف‌محور عملکرد بهتری در شرایط استرس‌زا و چالش‌برانگیز داشته‌اند (۱۹). مطابق نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) افراد تسلط فعالیت‌محور هیجان‌خواهاند. همچنین تحقیقات قبلی (کروم، ۲۰۰۸؛ کوگان و براون، ۱۹۹۹؛ لافرنیر و همکاران، ۲۰۰۹؛ تاتچر و همکاران، ۲۰۰۷) نشان می‌دهد حالت فرانگیزشی تحت تأثیر فعالیت‌های حرکتی مشخصی قرار می‌گیرد (۱۴، ۱۵، ۱۷، ۱۸)؛ یعنی افراد فعالیت‌محور ترجیح می‌دهند فعالیت‌های چالش‌برانگیز را انتخاب کنند؛ بنابراین به نظر می‌رسد تکلیف بدون چالش یا با چالشی اندک، کمتر باعث هیجان‌زدگی افراد با تسلط فعالیت‌محور می‌شود. ممکن است ناهمخوانی به این علت باشد که دوره زمانی تکلیف کوتاه بوده و نتوانسته افراد فعالیت‌محور را به چالش بکشد. همچنین، به نظر می‌رسد ۲۴ کوشش برای احساس هیجان‌زدگی در افراد فعالیت‌محور کافی نبوده است؛ در نتیجه افراد با تسلط فعالیت‌محور احساس کسالت می‌کنند و تلاش کمی برای انجام تکلیف صرف می‌کنند. همچنین یافته‌های این مطالعه نشان داد بین عملکرد شرکت‌کنندگان فعالیت‌محور و هدف‌محور هنگام پرتاب دارت در تکلیف آسان تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. این نتیجه با بخشی از یافته‌های کروم (۲۰۰۸) همخوان است که در آن بین عملکرد شرکت‌کنندگان با هیجان‌خواهی زیاد (شرکت‌کنندگان تسلط فعالیت‌محور) و شرکت‌کنندگان با هیجان‌خواهی کم (شرکت‌کنندگان تسلط هدف‌محور) در تکلیف ملالت‌آور تفاوت معنی‌داری یافت نشد (۱۷). همچنین این یافته با بخشی از یافته‌های شاپیرو (۲۰۰۶) همخوان است که در آن بین عملکرد شرکت‌کنندگان هدف‌محور و فعالیت‌محور در تکلیف ملالت‌آور تفاوت معنی‌داری وجود ندارد (۲۱)، ولی این یافته با بخشی از نتایج بندرویش و تمن بام (۲۰۰۶) ناهمخوان است که در آن شرکت‌کنندگان تسلط فعالیت‌محور، در مقایسه با شرکت‌کنندگان هدف‌محور هنگام رائمه بازخورد مثبت، عملکرد بهتری دارند (۲۰). همچنین این یافته با یافته‌های مارتین و همکاران (۱۹۸۷) ناهمخوان است که در آن شرکت‌کنندگان تسلط هدف‌محور، در مقایسه با شرکت‌کنندگان تسلط فعالیت‌محور در شرایط بدون استرس عملکرد بهتری از خود نشان می‌دهند (۱۹). مطابق نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) افراد هدف‌محور اضطراب‌گریز و جدی‌اند. همچنین نتایج تحقیقات قبلی (کروم،

۲۰۰۸؛ کوگان و براون، ۱۹۹۹) نشان می‌دهد این افراد، فعالیت‌هایی با هیجان کمتر را ترجیح می‌دهند (۱۷، ۱۴). زیاد بودن تغییرات عملکرد از کوششی به کوشش دیگر ممکن است در افراد هدفمحور باعث به وجود آمدن اضطراب و برهم خوردن جدیت برای رسیدن به هدف شود؛ در نتیجه عملکرد ضعیفی از گروه هدفمحور مشاهده می‌شود. تغییرات در عملکرد نیز ممکن است به علت این حقیقت باشد که شرکت‌کنندگان در این مطالعه مبتدی بودند. به نظر می‌رسد اگر از شرکت‌کنندگان نخبه استفاده می‌شد، عملکرد آن‌ها تغییرات کمتری پیدا می‌کرد.

یافته‌های این مطالعه نشان داد احساس خوشایندی دو گروه در شرایط تکلیف مشکل و آسان تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارد و شرکت‌کنندگان تسلط فعالیت‌محور در هر دو تکلیف، احساس خوشایندی بیشتری از خود نشان داده‌اند. این یافته با نتایج شاپیرو (۲۰۰۶)، مارتین و همکاران (۱۹۸۷)، کر و همکاران (۱۹۹۷)، بندرویش و تنباام (۲۰۰۶)، کر و ونشایک (۱۹۹۵) همخوان است (۹، ۱۹-۲۱، ۲۳). بر اساس نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) وجود چالش در شرایط فاصله بلند باعث شده است افراد فعالیت محور هیجان‌زده شوند و احساس خوشایندی بیشتری نشان بدهند، اما افراد هدفمحور این شرایط را به عنوان اضطراب درک کرده‌اند و احساس خوشایندی کمتری از خود نشان داده‌اند. با اینکه در شرایط فاصله کوتاه (تکلیف آسان) بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد، اما در این شرایط افراد تسلط فعالیت‌محور خوشایندی بیشتری را گزارش کرده‌اند. در این صورت، نتایج این مطالعه در خصوص تکلیف آسان با نتایج شاپیرو (۲۰۰۶)، مارتین و همکاران (۱۹۸۷)، کر و همکاران (۱۹۹۷)، بندرویش و تنباام (۲۰۰۶)، کر و ونشایک (۱۹۹۵) مبنی بر اینکه افراد تسلط هدفمحور در شرایط مطلوب (تکالیف آسان)، در مقایسه با افراد تسلط فعالیت‌محور خوشایندی بیشتری را گزارش می‌کنند، ناهمخوان است (۹، ۱۹-۲۱، ۲۳). به نظر می‌رسد این ناهمخوانی به علت تغییرات زیاد در عملکرد شرکت‌کنندگان، بهویژه در شرکت‌کنندگان با تسلط هدفمحور باشد؛ به عبارت دیگر، تغییرات زیاد در عملکرد باعث افزایش اضطراب در افراد با تسلط هدفمحوری و در نتیجه، به هم خوردن جدیت آن‌ها شده است؛ بنابراین طبق نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) افزایش اضطراب در افراد با تسلط هدفمحوری باعث احساس ناخوشایندی یا خوشایندی کم این افراد می‌شود.

نتایج این پژوهش آشکار کرد که در تکلیف مشکل تفاوت معنی‌داری بین دو گروه در احساس انگیختگی وجود دارد و بیشترین احساس انگیختگی نیز در این شرایط (تکلیف مشکل) توسط شرکت‌کنندگان هر دو گروه به ثبت رسیده است، اما در تکلیف آسان تفاوت معنی‌داری بین دو

گروه وجود ندارد. بر اساس نظریه بازگشتی اپتر (۲۰۰۱) افراد با تمایل هدفمحوری، انگیختگی گریزند، در حالی که افراد با تمایل فعالیت‌محوری انگیختگی خواهند؛ بنابراین پیروز شدن مداوم در بازی یا اجرای تکلیف حرکتی آسان (مطلوب) احتمالاً بیشتر با انگیختگی کم شرکت‌کنندگان هدفمحور (به شکل آرامیدگی) و شرکت‌کنندگان فعالیت محور (به شکل ملال) مرتبط است؛ به عبارت دیگر، می‌توان گفت، شکست مداوم در بازی و یا اجرای تکلیف حرکتی مشکل (نامطلوب) می‌تواند با احساس انگیختگی زیاد شرکت‌کنندگان هدفمحور (به شکل اضطراب) و شرکت‌کنندگان فعالیت‌محور (به شکل هیجان‌زدگی) مرتبط باشد. احتمالاً شرکت‌کنندگان هدفمحور به‌دلیل ضعیف بودن امتیاز عملکردشان و شرکت‌کنندگان فعالیت محور به‌دلیل هیجان‌زدگی، انگیختگی بیشتری را به ثبت رسانده‌اند. این یافته با یافته‌های شاپیرو (۲۰۰۶)، بندرویش و تنباخ (۲۰۰۶) ناهمخوان است (۲۱، ۲۰)، اما با یافته‌های کاکس و کر (۱۹۸۹)، کر و ونشایک (۱۹۹۵) و همکاران (۱۹۹۷) همخوان است (۳۵، ۲۳، ۹).

همچنین نتایج پژوهش آشکار کرد در هر دو گروه، هم در تکلیف آسان و هم در تکلیف مشکل بازگشت رخ می‌دهد. بر اساس نتایج، در تکلیف آسان چندین بازگشت از حالت هدفمحور به فعالیت‌محور و نیز از حالت فعالیت‌محور به هدفمحور رخ می‌دهد. بررسی‌های بیشتر نشان می‌دهد بازگشت‌ها از گروه فعالیت‌محور به هدفمحور در این تکلیف بیشتر رخ داده است که احتمالاً به این علت است که شرکت‌کنندگان فعالیت‌محور در تکالیف آسان احساس ملال می‌کنند پس به حالت مخالف (هدفمحور) منتقل می‌شوند تا این احساس ملال را به صورت آرامش در گروه هدفمحور تجربه کنند. این نتیجه نیز با یافته‌های لونیز (۲۰۰۹)، بلو و تاتچر (۲۰۰۲) هادسون و بیتس (۲۰۰۰)، بندرویش و تنباخ (۲۰۰۶)، کر و تاکون (۲۰۰۰)، پورتر (۲۰۰۶)، کر و همکاران (۲۰۰۲) همخوان است (۲۰، ۲۴-۲۶، ۲۸-۳۰). در این مطالعات بازگشت از حالت هدفمحور به فعالیت‌محور و به عکس رخ مشاهده شده است. همچنین در تکلیف مشکل چندین بازگشت از حالت فعالیت‌محور به حالت هدفمحور و نیز از حالت هدفمحور به حالت فعالیت محور رخ داده است. بررسی بیشتر نشان می‌دهد بازگشت‌ها در این تکلیف در گروه هدفمحور بیشتر بوده است که شاید به این علت باشد که شرایط تکلیف، بیشتر روی این گروه تأثیر گذاشته و تکلیف مشکل و چالش برانگیز برای این گروه به صورت ملال درک شده است؛ در نتیجه شرکت‌کنندگان این گروه به گروه مخالف (یعنی فعالیت‌محور) می‌روند تا این ملال را به صورت هیجان‌زدگی درک کنند. این نتیجه با یافته‌های لونیز (۲۰۰۹)، بلو و تاتچر (۲۰۰۲)، هادسون و بیتس (۲۰۰۰)، بندرویش و تنباخ (۲۰۰۶)، کر و تاکون (۲۰۰۰)، پورتر، (۲۰۰۶)، کر و همکاران (۲۰۰۲) همخوان است (۲۰، ۲۴-۲۶، ۲۸-۳۰).

در مجموع، نتایج این پژوهش به مربیان کمک خواهد کرد تا به حالت ذهنی و انگیختگی غالب ورزشکاران پی ببرند. افزایش دانش در این حیطه (نظریه بازگشتی) به مربیان و محققان کمک می‌کند حالت‌های ذهنی بهینه را طی عملکرد پیش‌بینی کنند. البته این پیش‌بینی بر اساس شخصیت و انگیزش افراد متفاوت خواهد بود. بهطور کلی نتایج عملکرد، خوشایندی و انگیختگی نشان داد بهترین عملکرد، خوشایندی و انگیختگی توسط افراد فعالیت‌محور گزارش می‌شود (به استثنای متغیر انگیختگی در تکلیف آسان)، بنابراین تأثیر شرایط تکلیف می‌تواند مطابق با تسلط فرا انگیزشی افراد متفاوت باشد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد حالت و انگیختگی فرد عاملی برای عملکرد بهینه است. ورزشکارانی که اجرای بهتری دارند، قادر خواهند بود استرس خود را در سطوح بالاتر انگیختگی کنترل کنند. به نظر می‌رسد ورزشکاری که در حالت فعالیت‌محور است و احساس انگیختگی زیادی دارد یا در حالت هدف‌محور است و احساس انگیختگی کمی دارد، عملکرد مطلوب‌تری داشته باشد. همچنین بر اساس نتایج، عملکرد می‌تواند تحت تأثیر سطح انگیختگی و حالت فرا انگیزشی (هدف‌محور - فعالیت‌محور) فرد قرار گیرد. ورزشکاران موفق، هنگامی که با ورزشکاران کمتر موفق مقایسه می‌شوند، قادر به حفظ و حتی تطابق سطح انگیختگی خود هستند تا اینکه به بهترین نحو عمل کنند.

همچنین از یافته‌های موجود در بازگشت میان حالت‌ها نتایج زیر به دست می‌آید:

۱) نظریه بازگشتی ابزاری سودمند برای تجزیه و تحلیل حالت ذهنی ورزشکاران در زمینه تمرینی است؛

۲) دانستن حالت ذهنی ورزشکار می‌تواند به مربیان و معلمان کمک کند تا دریابند ورزشکاران برای تمرکز در زمینه تمرین چه چیزی را ترجیح می‌دهند؛

۳) تغییرات در حالت ذهنی ممکن است دلیل بالقوه تغییرات در عملکرد باشد. در نهایت، پیشنهاد می‌شود تحقیق حاضر با تأکید بر مواردی چون تعداد کوشش‌های بیشتر، گروه‌های سنی مختلف، تکالیف با پیچیدگی بیشتر و در بین بانوان نیز انجام شود.

منابع:

1. Gould, D. (1999). Positive and negative factors influencing U.S. Olympic athletes and coaches: Nagano games assessment. A USOC Sport Science & Technology Grant Project Final Report.
2. Holt, N., Hogg, J. (2002). Perceptions of stress and coping during preparations for the 1999 women's soccer World Cup finals. The Sport Psychologist, 16: 251-271.
3. Janelle, C. M., Singer, R., Williams, A. M. (1999). External distraction and

- attentional narrowing: Visual search evidence. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 21: 70-91.
4. Butt, J., Weinberg, R., Horn, T. (2003). The intensity and directional interpretation of anxiety: Fluctuations throughout competition and relationship to performance. *The Sport Psychologist*, 17: 35-54.
 5. Gould, D., Greenleaf, C., Krane, V. (2002). Arousal-anxiety and sport behavior. In: T. Horn (Ed.), *Advances in sport psychology* (pp. 207-242). Champaign, IL: Human Kinetics.
 6. Apter, M. J. (2001). An introduction to reversal theory. In: M.J. Apter (Ed.), *Motivational styles in everyday life: A guide to reversal theory* (pp. 3-35). Washington, D.C.: American Psychological Association.
 7. Kerr, J. H. (1997). Motivation and emotion in sport: Reversal theory. United Kingdom, Hove: Psychology Press.
 8. Apter, M. J. (1984). Reversal theory and personality: A review. *Journal of Research in Personality*, 18: 265-288.
 9. Kerr, J. H., Yoshida, H., Hirata, C., Takai, K., Yamazaki, F. (1997). Effects on archery performance of manipulating metamotivational state and felt arousal. *Perceptual and Motor skills*, 84: 819-828.
 10. Murgatroyd, S., Rushton, C., Apter, M. J., Ray, C. (1978). The development of the Telic Dominance Scale. *Journal of Personality Assessment*, 42: 519-528.
 11. Woodman, T., Hardy, L. (2001). Stress and anxiety. In R.N. Singer, H. A. Hausenblas, & C. M. Janelle (Eds.), *Handbook of sport psychology* (2sec ed., pp. 290-318). New York: John Wiley & Sons, Inc.
 12. Kerr, J. H. (1991). Arousal-seeking in risk sport participants. *Personality and Individual Differences*, 12: 613-616.
 13. Svebak, S., Murgatroyd, S. (1985). Metamotivational dominance: A multimethod validation of reversal theory constructs. *Journal of Personality and Social Psychology*, 48: 107-116.
 14. Cogan, N., Brown, R. (1999). Metamotivational dominance, states and injuries in risk and safe sports, *Personality and Individual Differences*, 27: 503-518.
 15. Laffreniere, D. K., Menna, R., Cramer, M. K., Out, W. J. (2009). Metamotivational and temperament al predictors of adolescent risk taking. 14th International Reversal Theory Conference July 2009; New Orlean, Louisiana, USA.
 16. Legrand, D. F., Bertucci, M. W., Thatcher, J. (2009). Telic dominance influences affective response to a heavy - intensity 10 – min treadmill running. 14th International Reversal Theory Conference July 2009; New Orlean, Louisiana, USA.

17. Cromer, J. (2008). The effects of metamotivational dominance sensation seeking on performance under pressure. A Thesis submitted to the Department of Educational Psychology and Learning Systems in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Science. (Master thesis, University of Florida, 2008).
18. Thatcher, Y., Kuroda, Y., & Thatcher, J. (2007). Psychophysiological responses to exercises in relation to metamotivational dominance. 13th International Reversal Theory Conference July 2007; New Orleans, Louisiana, USA.
19. Martin, R. A., Kuiper, N. A., Olinger, L. J., & Dobbin, J. (1987). Is stress always bad? Telic versus paratelic dominance as a stress- moderating variable. *Journal of Personality and Social Psychology*, 53: 970-982.
20. Bindarwish, J., Tenenbaum, G. (2006). Metamotivational and contextual effects on performance, self-efficacy, and shift in affect states. *Journal Psychology of Sport and Exercise*, 7: 41-56.
21. Shapiro, B. S. (2006). Changes in affect, self-efficacy, motivation and performance among participants in a boring and challenging task. A Dissertation submitted to the Department of Educational Psychology and Learning Systems in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy (Doctoral dissertation, University of Florida, 2006).
22. Kerr, J. H. (2001). Getting started with reversal theory. *Counseling athletes: Applying reversal theory* (pp.16-17). London and New York, D.C.: Taylor & Francis Group.
23. Kerr, J. H., Van Schaik, P. (1995). Effects of game venue and outcomes on psychological mood states in rugby. *Personality and Individual Differences*, 19: 407-409.
24. Kerr, J. H., Tacon, P. (2000). Environmental events and induction of metamotivational reversals. *Perceptual and Motor Skills*, 91: 337-33.
25. Bellew, E., Thatcher, J. (2002). Metamotivational state reversals in competitive sport. *Social Behavior and Personality*, 30: 613-624.
26. Hudson, J., Bates, M. D. (2000). Factors affecting metamotivational reversals during motor task performance. *Perceptual and Motor Skills*, 91: 373-384.
27. Kerr, J. H., Vlaswinkel, E. H. (1993). Self-reported mood and running under natural conditions. *Work and stress*, 7: 161-177.
28. Loonis, E. (2009). Reversals in the child. 14th International Reversal Theory Conference July 2009; New Orleans, Louisiana, USA.
29. Kerr, J. H., Hayashi, T., Matsumoto, M., Miyamoto, N. (2002). The influence of setting and environmental events on metamotivational states and arousal: Further tests of reversal theory on Asian sample. *Journal of Environmental Psychology*, 22: 361-367.

30. Porter, E. E (2006). Metamotivational reversals during a max VO₂ cycling test. A thesis submitted to the faculty of The University of Utah in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Science. (Master thesis, University of Utha, 2006).
31. Cook, M. R., Gerkovich, M. M. (1993). The development of a Paratelic Dominance Scale. In J. H. Kerr, S. Murgatroyd, M. J. Apter (Eds.), *Advances in reversal theory* (pp. 178-188). Amsterdam: Swets & Zeitlinger.
32. Russell, J. A., Weiss, A., Mendelsohn, G. A. (1989). Affect grid: A single-item scale of pleasure and arousal. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57: 493-502.
33. O'Connell, A. K., Calhoun, E. J. (2001). The telic/paratelic state instrument: validating a reversal theory measure. *Personality and Individual Differences*, 30: 193-204.
34. Cox, T., Kerr, J. H. (1989). Arousal effects during tournament play in squash. *Perceptual and Motor Skills*, 69: 1275-1280.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی